

РЕШЕНИЕ

№ 859

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11014** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.83, ал.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ), във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. М. Н., [ЕГН], постоянен адрес [населено място] ул., 20-ти април №3, против Отказ с рег. №230000-10650/19.08.2020 г., издаден от Началник на 06 РУ-СДВР, с който на основание чл.83, ал.5, във връзка с чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ се отказва подновяване срока на разрешението за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие „В.“ №046343 на лицето Д. М. Н..

В жалбата се твърди, че издаденият отказ бил незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон. Констатациите в същия не се подкрепяли от събраните доказателства. Сочи се, че Д. Н. имал издадено разрешително за носене, употреба и съхранение на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси, като физическо лице по смисъла на ЗОБВВПИ. Твърди се, че жалбоподателят е представил всички изискуеми документи. Никога до момента нямал констатирани нарушения по повод притежаваното и носено от него огнестрелно оръжие и боеприпаси, не е бил санкциониран във връзка с това. Жалбоподателят се занимавал с проектиране и строителен надзор и често лично му се налагало да пренася и значителни суми пари. Именно затова му било необходимо късоцевно огнестрелно оръжие, което той носел за самоотбрана. Твърди се, че за да е налице доказана необходимост и основателна причина за съхраняване и носене на огнестрелно оръжие

по смисъла на ЗОБВВПИ, не следвало да има противоправно посегателство или конкретно застрашаване на живота, здравето или имуществото на заявителя. Жалбоподателят твърди, че отказът на Началник 06-РУ на СДВР е формален и немотивиран, моли същият да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител на жалбоподателят адв. П. Б. Претендира се присъждане на направените разноски за адвокатска защита и образуване на делото.

Ответната страна – Началник 06-РУ-СДВР, редовно призован, не изпраща представител и не ангажира становище по оспорването.

Административен съд – София-град, като прецени доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

С Разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие №20150128029, издадено на 02.07.2015г. от Началника на 06-РУ-СДВР е разрешено на Д. М. Н. да носи за охрана, самоохрана: пистолет „В.“ със заверка, че важи до 01.07.2020г. На 25.05.2020г. жалбоподателят Д. Н. подал до Началника на 06-РУ-СДВР заявление с вх. №142400-1449 от 26.05.2020г., за подновяване на издаденото му разрешително за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие. В заявлението като причина за искането си посочил подновено разрешение за носене на огнестрелно оръжие. С писмо рег. №230000-8333/02.07.2020г. на Началник 06-РУ-СДВР (л.12) Д. Н. е бил уведомен, че във връзка с подаденото от него заявление до Началника на 06 РУ – СДВР за подновяване срока на разрешението за носене и съхранение на късоцевно огнестрелно оръжие, предстои да му бъде отказано подновяване на разрешението за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси на основание чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ, тъй като няма основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава носенето, съхранението и употребата на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси. На лицето е указано, че в 7 срок от получаването на писмото може да изложи писмено своите възражения. Писмото е получено лично от жалбоподателя на 08.07.2020г., видно от разписката към същото. С вх. №142400-2129/21.07.2020г. било подадено възражение-обосновка от Д.Н.. В същото жалбоподателят посочил, че дава пояснения за дейността на фирмите, на които е управител и че: „основната му дейност е проектиране и строителен надзор и понякога му се налагало да носи парични средства за разплащане и да се прибира в късните часове на деня“. По повод подадената молба била извършена проверка и била изготвена Докладна записка рег. №230р-26975/03.08.2020г. до Началника на 06-РУ –СДВР (л.10), в която било посочено, че по повод молбата на Н. не следва да не се издава разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие за самоотбрана. С Отказ с рег. №230000-10650/19.08.2020г., издаден от Началник на 06 РУ- СДВР, на основание чл.83, ал.5, във връзка с чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ, на жалбоподателя било отказано подновяване срока на разрешението за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие. В мотивите на отказа е посочено, че липсват данни, обосноваващи по безспорен и убедителен начин необходимостта от притежаване и

употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, с цел самоотбрана.

Отказът бил връчен на адресата си срещу подпис на 09.10.2020г.

Жалбата срещу отказа е подадена на 22.10.2020г., чрез административния орган и заведена с вх.№142400-3132 от същата дата.

Въз основа на така установената фактическа обстановка и след анализ на събраните в хода на производството доказателства, Административен съд – София-град намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу годен за обжалване административен акт, от лице с правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Началникът на 06-РУ-СДВР е издател на първоначално издаденото по отношение на жалбоподателя Д. Н. разрешително за носене и употреба на огнестрелно оръжие. Подаденото заявление за подновяване на разрешението от оспорващия е отправено именно до този орган, в района на който е и постоянният адрес на оспорващия. Следователно оспореният отказ изхожда от компетентен по смисъла на [чл. 87, ал.3, вр. с чл. 83, ал.5 от ЗОБВВПИ](#) орган. Отказът е обективиран в писмена форма и съдържа посочване, както на фактически, така и на правни основания за издаването му, които кореспондират помежду си. Ето защо съдът счита, че е актът е мотивиран в необходимата степен позволяваща извършването на преценка относно съответствието му с материалния закон.

При извършената служебна проверка не се установява при издаването на акта, административният орган да е допуснал съществени нарушения на административно производствените правила, а и такива не се твърдят от жалбоподателя. Производството по подновяване срока на разрешението за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси към него е регламентирано в специалният закон – Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. В чл. 87, ал.1 от с.з. е посочено, че в едномесечен срок преди изтичането на срока по [чл. 84, ал. 2](#) лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по [чл. 81а](#), следва да подаде заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от документите посочени в т.1 и т.2 от същата норма, като съгласно ал.3 разрешението по ал. 1 се издава по реда на [чл. 83](#).

Съответно в чл. 83 от ЗОБВВПИ е предвидено органът да проверява окомплектоваността на документите и служебно да проверява обстоятелствата по [чл. 58, ал. 1, т. 3, 6 и 7](#), както и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер. В случая, тези действия са извършени преди издаване на обжалвания административен акт. Указано е жалбоподателя, че в заявлението му не е обоснована необходимостта за продължаване срока на разрешението му за носене, употреба и съхранение на

огнестрелно оръжие и боеприпаси и даден е срок, в който жалбоподателят може да представи възражения. Обжалваният отказ е издаден след представяне на такива от страна на оспорващия, като видно от съдържанието му същите са същите са взети предвид от органа при постановяване на акта му. Следователно не е налице и допуснато от органа административно нарушение по реда на чл. 35 от АПК.

По отношение основният спорен по делото въпрос, а именно материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

В случаите на издаване/подновяване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. Процедурата и изискванията за първоначалното издаване на разрешения за дейностите, предвидени в закона, се прилагат за всяко следващо отправено искане, вкл. за подновяването по реда на [чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ](#). В [чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ](#) законодателят е регламентирал предпоставките, при наличието на които органът по [чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ](#) е длъжен да откаже издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, респ. да откаже да поднови срока на разрешението. Изискванията са два вида - свързани с личността на заявителя ([т. 1 - 9 на чл. 58, ал. 1](#)) и свързани с целта, за която се иска разрешението ([т. 10](#)). Между страните не е спорно, че хипотезите на чл. 58, ал.1, т.1-9 от ЗОБВВПИ не са налице по отношение на заявителя. Спорният въпрос е налице ли е в случая по отношение на жалбоподателя целта, за която се иска подновяване на разрешително.

Установявайки, че в първоначалното заявление на Д.Н. не са изложени конкретни доводи за съществуването на необходимост от притежаване на оръжие на целите посочени в чл. 58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ и не са приложени доказателства за съществуването на тази причина, органът, правилно е указал на заявителя, че необходимостта му не е обоснована и му е дал срок за възражение. В допълнително представената молба от жалбоподателят, последният отново е посочил, че оръжието му е необходимо с оглед охрана на дейността му, свързана с проектиране, посещения на строителни обекти, както и пренасяне на парични суми пряко свързани с търговската му дейност. Т.е. видно е, че изложените от оспорващия причини поради които желае да бъде подновено разрешението му са свързани само с охрана имуществото произтичащо от търговската му дейност. Въпреки дадената възможност оспорващият не е ангажирал доказателства обосноваващи необходимостта от подновяване срока на разрешителното му за носене, употреба и съхранение на късоцевно оръжие.

С нормата на чл. 83, ал.4 от ЗОБВВПИ, законодателя в специалният закон е разпределил доказателствената тежест между страните. По силата на същите разпоредби, административният орган има задължение служебно да събира доказателства само относно обстоятелствата по [чл. 58, ал. 1, т. 3, 6 и 7](#) и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер, но няма задължение да събира доказателства за обосноваване на причината за исканото разрешително, респ. подновяването му. Доказателствената тежест за

установяване на наличието на изискуемите обстоятелствата по чл. 58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ-т.е. наличие на някоя от посочените в тази норма цели- самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, пада изцяло върху заявителя. Както вече бе посочено, в случая на жалбоподателя е била дадена възможност да обоснове целите по посочената норма, за който му е необходимо придобиване на късоцевно оръжие. Същият се е възползвал от тази възможност с молба от 21.07.2020г., но не е представил никакви доказателства. Изложените от него в допълнителната молба причини, са неконкретизирани и общи в молбата до съдът е уточнил, че не се очаква да бъде нападнат от мечка или нападнат с нож за да мотивира органът да му бъде продължено разрешението за носене на оръжие.

Придобиването на огнестрелно оръжие по реда на [ЗОБВВПИ](#), макар и правнореглаентирана дейност крие риск от висока обществена опасност. Ето защо същото следва да е мотивирано и да са доказани сериозни и уважителни причини и именно по тази причина е поставено под разрешителен режим от страна на законодателя. Поради това последния е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да бъде установявано периодично - на пет години, съгласно [чл. 84, ал. 2 ЗОБВВПИ](#), като не съществува законово задължение за органа при веднъж издадено разрешение задължително да продължава срока му на действие. Ето защо, при всяко искане за издаване/подновяване на разрешение, следва по несъмнен начин да бъде доказана нуждата от придобиването/носенето/ употребата/ съхранението на оръжие. Жалбоподателят не е представил пред административният орган доказателства, които да обосноват необходимостта от носене, съхранение, употреба на огнестрелно оръжие респ. не е доказал наличието на обстоятелствата по чл. 58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ.

Фактът, че жалбоподателят работи като строителен инженер и посещава различни строителни обекти не е достатъчен да обоснове необходимостта от подновяване на разрешителното му притежаване и употреба на огнестрелно оръжие. Твърденията му, че пренася парични суми за разплащане във връзка с търговската дейност на дружествата му, по делото не са представени надлежни писмени доказателства, както и доказателства за извършван строителен надзор от жалбоподателят на обекти които са извън населени места, както и за всички други обстоятелства изнесени в жалбата. Пренасянето на големи суми пари и ценности във връзка с осъществяването от страна на ответника занятие само по себе си не е и не може да бъде основание за придобиване и носене на оръжие за самоотбрана.

Без правно значение за законосъобразността на оспорения акт е фактът, че на жалбоподателя е било вече издавано разрешение за носене и съхраняване на огнестрелно оръжие, както и че отговаря на останалите изисквания на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ. При всяко сезиране с искане за продължаване на срока на разрешителното, административният орган е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки, определени в закона. Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на определена опасност за обществото и законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени

предпоставки, наличието на които следва да се установявано периодично - според чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ на пет години. Не съществува законово задължение за органа при веднъж издадено разрешение задължително да продължава срока му на действие.

Както бе посочено по-горе, физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, така както са посочени в чл. 6, ал. 3 от ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин. В случая жалбоподателят в искането до административния орган обосновава причината за исканото разрешение и със служебните цели на извършвана от него търговска дейност. Тези доводи обаче са неотнормирани към законосъобразността на оспорения отказ, тъй като искането е за издаване на разрешение за придобиване на оръжие за граждански цели.

Ето защо съдът намира, че от събраните по делото не се установява необходимост от подновяване на разрешителното за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие по реда на ЗОБВВПИ и не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на благоприятен по искането на Д. Н. административен акт, поради което законосъобразни се явяват изводите на Началника на ОВ-РУ-СДВР при постановяване на обжалваният отказ.

С оглед материалната законосъобразност на административния акт, същият се явява и съответен на целта на закона.

Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а оспорвания отказ за валиден административен акт, издаден при спазване на административно производствените правила и установената форма, при спазване на приложимия материален закон и в съответствие с целта на закона.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Д. М. Н., [ЕГН], постоянен адрес [населено място] ул. „20-ти април“ №3, против Отказ с рег. №230000-10650/19.08.2020г., издаден от Началник на ОВ РУ- СДВР на основание чл.83, ал.5, във връзка с чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

